09.03.2025. 22:34
Погледано: 1,019 пута

Буди ДРУГачији

Иновативна пракса Буди ДРУГачији осмишљена је са циљем да дјеца почну да живе вриједности.

ПЕДАГОШКА УВЈЕРЕЊА

Свако дијете је посебно и свако се развија на свој начин. Процес емоционалног, социјалног и интелектуалног развоја, који је започет у породици, наставља се у школи много

интензивније. Сматрам да је школа заједница која треба да развија сарадњу, отвореност, пријатељство, толеранцију и љубав према учењу и напредовању.
У раду са д□јецом настојим да се осјећају, прије свега,вољено и прихваћено баш такви какви јесу. Заједно учимо на грешкама, маштамо, развијамо критичко мишљење, учимо да достојанствено прихватамо и побједе и поразе, играмо се, помажемо једни другима, смијемо се, стичемо и продубљујемо пријатељства, трудимо се да напредујемо, учимо да будемо толерантнији, да праштамо и да растемо у сваком погледу.
Увијек полазим од чињенице да уколико желим д□јецу учити вриједностима морам живјети те исте вриједности. Д□јеца то осјете и награде ријечима али и осмјесима и погледима који говоре више од било које ријечи. То ми даје снагу и енергију за још бољи рад.

Иновативна пракса Буди ДРУГачији осмишљена је са циљем да д□јеца почну да живе вриједности. Пракса је спровођена кроз часове од□јељењске заједнице у ВИ-1 од□јељењу и кроз разне видове vannastavnih активности. Програм радаи и сарадњу са локалном заједницом сам иницирала ја али оно што ме радује и чиме се поносим јесте да су ученици врло брзо препознали вриједности и сами предлагали активности. Учили смо да Буди ДРУГачији значи да смо сви посебни али да у оквиру тога требамо бити другови, тј. прихватати друге таквим какви јесу. Такође, учили смо се критичком мишљењу и залагању за праве вриједности, прихватајући их не као низ правила која нам нешто прописују већ као вриједности које нас мотивишу и испуњавају позитивном енергијом. Дружили смо се са д□јецом из Центра за д□јецу са сметњама у развоју, сарађивали са Црвеним крстом, организовали разне радионице за израду предмета чијом продајом би неком помогли и прикључивали се свим хуманитарним акцијама у сколи.
Такође, квалитетније смо проводили слободно вријеме тако што смо организовали гледање филмова, прославу Нове године и организовање излета са другим од□јељењима. Учили смо да слушамо и прихватамо другачију врсту музике од актуелне.
Развијали смо еколошку свијест и одговорност. Осим тога, кроз бројне разговоре смо учили културу говора и опхођења.

ДЕТАЉАН ОПИС:
ПОЛАЗИШТА
У септембру 2017. сам постала од□јељењски старјешина ВИ 1, од□јељењу које је прешло из разредне у предметну наставу. Њихова учитељица, Сандра Ликић, скренула ми је пажњу на лоше односе ученика у од□јељењу па смо се договориле да наставимо са сарадњом и потрудимо се да д□јеци покажемо што више позитивних примјера лијепог понашања, солидарности, хуманости као и да их научимо да преузимају иницијативу и критички промишљају. Након упознавања и кратког рада са д□јецом увид□јела сам да се често свађају а мало разговарају о проблему, да лако критикују друге, не показују вољу да промјене ружне навике и не показују толеранцију према другачијем мишљењу, тј. примјетила сам све оне ствари о којима сам разговарала са учитељицом. Одлучила сам да, у сарадњи са учитељицом, д□јеци помогнем да виде лијепе и позитивне примјере и да се воде њима.

ЦИЉ И ЖЕЉЕНИ ИСХОДИ

Циљ иновативне праксе Буди ДРУГачији је поправљање међусобних односа у одјељењу и усмјеравање ученика на критичко промишљање. Након примјене ове праксе ученици ће постати свјесни важности критичког промишљања, важности самокритичности, слушања саговорника и стављања у његову позицију прије коментарисања нечијих дијела, важности хуманости и поштовања различитости као и важности и неопходности иницијативе да би свијет посато боље и љепше мјесто.

ДЕТАЉАН ОПИС РЕАЛИЗАЦИЈЕ

Иновативна пракса Буди ДРУГачији реализована је на часовима одјељењске заједнице а по потреби и у оквиру vannastavnih активности. Пракса је почела разговором о томе како то ми у одјељењу можемо учинити свијет у којем живимо бољим, љепшим и срећнијим. Да би увидјели да су различитости нешто што треба да нас спаја а не раздваја, за почетак сам предложила да позовемо на дружење кориснике Сервис центра „Трачак наде“, удружења за особе са сметњама у развоју.

Организовали смо радионицу Растимо заједно у оквиру које смо се дружили, помагали једни другима, пјевали, плесали и смијали се. Циљ часа је управо био упознавње, поштовање и прихватање различитости кроз игру, пјесму и дружење. Дјеца су радо прихватила приједлог и били на нивоу задатка. Дјеца су имала задатак да нацртају своју шаку, исјеку је и залијепе на дрво пријатељства. Озарена лица дјеце и жеља да помогну и да се друже испуњавала је учионицу. Поклон који смо добили од наших другара је окачен на зиду у нашој учионици, као и

пано који смо радили да нас подсјећа на дивно дружење и подстиче на још истих или сличних. Након дружења питали су када ћемо се опет дружити што је довољан показатељ дјечијег чистог срца, љубави и жеље да помогну и буду добри људи.

Организовали смо неколико радионица да би учествовали на Новогодишњој продајној изложби коју организује Ученичка задруга наше школе. Идеја ученика је била да сав приход дарујемо нашим другарима из Сервис центра „Трачак наде“ и нашу идеју су радо прихватили у школи. Ученици су радо долазили у послијеподневним часовима да правимо разне украсе и колаче. Сами су тражили идеје на интернету или сами смишљали ствари које ћемо правити. Прављење колача је било невјероватно, сами су доносили намирнице од куће, сви по нешто, и онда мјешали филове и филовали обланду. Шалили смо се али и причали да је јако битно да ово радимо из љубави, да своје слободно вријеме одвојимо да неком помогнемо. Циљ радионица је био да дјеца покажу солидарност, хуманост и да науче да преузму иницијативу да неком помогну. То се и остварило, све смо радили са

осмјехом и љубављу, учили смо да љубав требамо даровати а не куповати.

Дјеца су једва чекала да посјете Сервис центар „Трачак наде“, да се друже и дају свој поклон другарима, поклон у који је уложено пуно љубави, времена и труда. Тамо смо играли друштвене игре, пјевали, украшавали јелку , јели слаткише, пили сокиће, смијали се, једном

рјечју - уживали.

Обзиром да д□јеца најбоље уче из примјера, да би увид□јели важност омладинског активизма, да нас чини људима оно што радимо а не само оно што мислимо организовали смо дружење са Омладинским покретом Фоча, тј. предсједник Омладинског покрета Младен Мандић је одржао предавање ученицима о омладинском активизму. Циљ предавања је био да ученици науче шта је то активизам и која је његова важност. Младен је д□јеци јако лијепо објаснио како је то он почео да се бави активизмом, како је за почетак тражио на интернету како се оснива једна организација, како је основао, шта је све радио, како се праве пројекти, како је организација помогла многе људе којима је помоћ потребна. Такође, лијепо им је објаснио да је за почетак довољно да чинимо неке фине гестове, да помажемо старијима на улици, да помажемо укућанима, тј. да помажемо свима којима видимо да је помоћ потребна, да не чекамо да нам неко тражи помоћ, да будемо ти који први нуде помоћ.

Кроз разговор са д□јецом о слободном времену, дошли смо на идеју да организујемо Филмско вече у послијеподневним часовима и ко буде имао времена да дође да гледамо заједно филмове. Идеју смо реализовали и врло често смо гледали филмове, разговарали о њима, дружили се али и учили о култури понашања у биоскопу. Велики број д□јеце је долазио, позивали смо и учитељицу да би д□јеци показали да их у школи сви пратимо, волимо и бринемо за њих. Циљ је био да се ученици друже и проводе слободно вријеме заједно и квалитетно и то

смо и остварили.

Ученичка задруга наше школе организује акције прикупљања амбалаже у циљу развијања еколшке свијести код ученика. Ми смо учествовали у свим акцијама да би постали свјесни неопходности чувања наше планете и да би постали будући одговорни грађани који неће загађивати већ чувати планету.

Обзиром да су д□јеца показала вољу да поправе понашање и поправили га прилично, обзиром да су се почели више дружити, помагати и признавати грешке предложила сам им да наше од□јељење организује Новогодишњу забаву. Циљ је био дружење и јачање другарства. Заједно смо припремили забаву, украсили учионицу, али и све очистили и вратили клупе на мјесто када смо завршили. Као изненађење позвала сам Д□једа Мраза, то је био наставник наше школе, Бојан Давидовић, који се маскирао и д□јецу забавио и донио им заједнички поклон са слаткишима и друштвеном игром Ризико која ће бити заједничка игра од□јељења. Д□јеца су предложила да позовемо и учитељицу што сам радо прихватила. Циљ нам је и био да д□јеца схвате да учитељи и наставнице раде заједно и да наставници само настављају рад учитеља.

Радо смо прихватили позив да учествујемо на Интеркултуралном фестивалу у Рудом са циљем представљања културе и традиције свог народа, али и поштовања културе и традиције других народа. Приједлог директорице нас је одушевио и позвали смо учитељицу Сандру И заједно са десет ученика од□јељења учествовали смо на фестивалу.

Д□јеца су долазила у послијеподневним часовима да спремимо наступ, учитељица је

помагала да се костимирамо и припремимо и заједно смо представили наше писмо – ћирилицу али смо и погледали сваку тачку, учећи дјецу да испоштују труд сваког дјетета и школе да представе своју традицију. Када је ријеч о хуманости, дјеца су увијек учествовала у свим хуманитарним акцијама у школи и природан
слиједмиједиобидаорганизујемдружењесапредставницимаЦрвеногкрста.Циљјебио подстцање хуманости и друштвене одговорности. На наш позив представници Црвеног крста радо су се одазвали и са дјецом разговарали о оснивачу Црвеног крста као и о обиљежјима и начелима Црвеног крста. Разговарали смо о хуманости, солидарности, равноправности и како то дјеца могу допринјети Црвеном крсту, односно шта то ради подмладак Црвеног крста. Дјеца су одмах питала када ми можемо да се учланимо и врло брзо смо и отишли у просторије Црвеног крста и добили своје књижице. Тета Снежа нам је јако лијепо објаснила шта представља та
књижица и похвалила их на вољи и спремности да буду на располагању онима којима је помоћ потребна.

У разговору са одјељењским старјешинама других одјељења ВИ разреда организовали смо разне излете. Циљ је био јачање другарства и дружење читаве генерације као и провођење времена у природи. Да не би дјеца стекла погрешан утисак да само нека одјељења иду на излете и да прихвате и подручно одјељење у Миљевини као равноправно одјељење у школи које треба да учествује у свему као и друга одјељена позивали смо их да дођу на излете у Фочу а и ми смо ишли у Мљевину. Директорица нам је увијек обезбјеђивала превоз и подржавала наше идеје. Носили смо и гитару и пјевали. Смијех, игра, прича , раздрaганост, идеје – излети су одисали срећом и оживљавали излетишта мамећи сјетне осмјехе пролазника.

Дјеца воле да помажу тако да смо одлучили да средимо и уљепшамо учионицу на приједлог дјеце. Окачили смо паное које смо заједно правили и нацртали, офарбали и украсили дрво које нам служи као полица за књиге, часописе, слике и сличне ствари. То дрво такође дијелимо са учитељицом из друге смјене која борави у истој учионици да би учили да дијелимо и пружимо руку пријатељства први. Наша учионица је постала пријатнија, љепша и ученици су оставили свој печат у њој. Стално смо разговарали да на првом мјесту сви треба да будемо добри људи а да учимо и трудимо се да обавимо школске обавезе онолико колико ко може. Да би цијенили нешто, најбољи начин је да упознамо то тако да сам одлучила ученике подијелити у групе и дати им разне задатке везане за послове који се обављају у школи.

Прије тога сам разговарала са директорицом, секретарицом, спремачицама, домарима, педагогом, библиотекаром и психологом и сви у школи су радо прихватили приједлог да покажу и испричају групи дјеце шта то они раде и да им дају неке задатке. Једна група је остала у учионици са мном и сређивали смо учионицу, прали прозоре, покупили смеће, помели учионицу а успут се смијали и причали да сваки посао треба да се поштује и да шта год радимо треба да радимо одговорно и да цијенимо свачији рад. Дјеца су била пуна утисака на сљедећем часу одјељењске заједнице. Сви су били одушевљени дјечијим

питањима, интересовањем и лијепим понашањем. Обзиром да су д□јеца изложена музици која често није квалитетна и о којој д□јеца и не размишљају разговарали смо о музици, о томе шта волимо да слушамо и зашто као и шта то утиче на наш музички укус. Организовали смо дружења са локалним музичарем Николом Радановићем у циљу уживања уз гитару и слушања музике која није тренутно актуелна у медијима. Направили смо пријатну атмосферу у учионици, сјели у круг и уживали.Нек д□јеца су знала пјесме и пјевушила, неки су пажљиво слушали и касније истраживали а неки су испоштовали, што и јесте био циљ - да слушамо, уживамо, упознамо или испоштујемо нешто другачије. Радо смо учествовали на маскенбалима у школи, не сви, али већина да, у циљу јачања самопоуздања, изражавања креативности али и уживања у лијепом дружењу. Са нашим драгимдругарима из Сервис центра "Трачак наде" увијек се радо се дружимо а примјер је и дружење на њихов позив. Играли смо разне игре – пикадо, икс-окс, меморија, слагање пузли и слично. Наши другари су нам дали И поклоне у виду каменчића које су сами обојили и написали поруке. То су дружења којима учвршћујемо другарство и разбијамо предрасуде а дивно се проведемо увијек. У свим ситауцијама и од сваког можемо нешто научиити, како нешто треба или не треба радити. Да бих д□јеци показала да и од најмлађих можемо научити пуно позвала сам мале другаре из обданишта "Чика Јова Змај" да са својом васпитачицом Сањом Продановић дођу на наш час и изведу нам свој игроказ "Необична бајка". Тај игроказ сам претходно гледала на приредби д□јечијег вртића и одушевила се д□јечијом изведбом али и текстом који је написала њихова васпитачица. У игроказу се говори како су сви посебни на свој начин и да нико не може бити главни, да сви треба да сарађују и стварају своју посебну бајку – бајку другарства. То је било изненађење за моје од□јељење и када су малишани ушли у учионицу са својом васпитачицом били су изненађени И одушевљени. А
било је дивно и гледати предшколце како сједе у школским клупама. Ми смо касније анализирали њихов игроказ и схватили да мала д□јеца могу да нас науче много ствари које заборављамо како одрастамо, као што је право другарство без такмичења и без интереса.
Поред свега наведеног, са ученицима сам разговарала много пута и појединачно, и у групама и на часовима од□јељењске заједнице и тиме смо учврстили наш добар однос – однос у коме влада поштовање, толеранција и одговорност.
Ситуација у од□јељењу сигурно није идеална али је знатно боља и пријатнија. Д□јеца су д□јеца – имају право да гријеше И да уче на грешкама а ми морамо да их усмјеравамо и учимо их толеранцији.

ЕФЕКТИ; ПОСТИГНУТИ РЕЗУЛТАТИ

Иновативна пракса Буди ДРУГачији је показала резултате чиме се поносим. Научили смо да будемо „другачији" другови, другачији у смислу да не осуђујемо олако, да прихватамо различитости и да помогнемо када можемо а не да чекамо да нас неко замоли. Ученици који су имали највеће сукобе сада се друже. У од□јељењу постоји велики број д□јеце који дају идеје како би се нешто могло побољшати, велики број д□јеце призна грешку коју направи па радимо заједно на поправљању исте. Ученике које су лако осуђивали, сада прихватају боље

и пружају им више шанси за поправљање понашања. Д□јеца желе да организујемо више дружења – излета, радионица, гледања филмова. Д□јеца више прихватају различитости. Д□јеца радо прихватају и прате позитивне примјере само треба бити упоран и својим примјером им показати.

Collections

НИН 2018